

Un institut împotriva uitării

Un institut

pentru memoria noastră

*Institutul Revoluției Române
din Decembrie 1989*

**Raport de activitate
2005-2009**

**EDITURA INSTITUTULUI REVOLUȚIEI ROMÂNE
DIN DECEMBRIE 1989**

București, 2010

ISSN 1841 - 6683

Un institut împotriva uitării, un institut pentru memoria noastră

Baza legală

Dintre institutele de cercetare a istoriei contemporane, după 1990, nici unul nu și-a asumat sarcina de a realiza o cercetare științifică aprofundată dedicată Revoluției Române!

Ca urmare, s-a impus necesitatea instituirii Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989, anul 2004 având responsabilitatea studierii aprofundate și nepărtinitoare a evenimentelor Revoluției Române.

* * *

În cea de-a doua jumătate a anului 1989, harta politică a Europei s-a schimbat radical. În numai câteva luni, regimurile totalitare s-au prăbușit, barierele ideologice au dispărut, iar calea spre unificarea continentului a fost deschisă.

Revoluția Română – în acest context – a avut o notă distinctă, determinată de refuzul regimului Ceaușescu de a accepta schimbarea și de violența cu care a încercat să înăbușe acțiunea populară, precum și de radicalismul programului acesteia.

Pentru cercetarea acestor evenimente pe baze științifice s-a impus crearea unui Institut, în care istorici, politologi, sociologi, arhiviști, alți specialiști dar și participanți la revoluție să lucreze în baza unui program, să depisteze documente, mărturii și alte materiale privind anul 1989, să analizeze contextul internațional, să arhiveze informațiile și să le valorifice prin publicare și prin alte modalități, astfel încât revoluția română să fie bine cunoscută și înțeleasă și, astfel, să-și ocupe locul cuvenit în istoria României și în cea universală. O asemenea necesitate era cu atât mai presantă cu cât, pe fondul confruntărilor politice declanșate încă din ianuarie 1990, s-a încercat și se încearcă încă deturnarea esenței evenimentelor din decembrie 1989, negarea

rolului factorului intern, al poporului român și al unor personalități implicate în revoluție, se caută impunerea într-o manieră agresivă, prin mass media, a unei „realități“ confecționate, fără corespondență în dramatismul zilelor din Decembrie 1989. Totodată, printr-o cercetare atentă, profesionistă a evenimentelor din 1989 este necesar să se realizeze un act de dreptate pentru cei care au luptat și s-au jertfit pentru înlăturarea regimului totalitar și instaurarea democrației în România.

O importantă direcție de cercetare vizează consecințele revoluției în plan politic, social, cultural, moral, modul în care programul acesteia s-a materializat de-a lungul anilor, situația cetățenilor în perioada de tranziție și în anii următori, locul și rolul țării noastre în viața internațională, cu deosebire în Europa.

Prin valorificarea cercetărilor Institutului și prin reflecții asupra Revoluției și a urmărilor sale se pot oferi concluzii cu aplicabilitate practică, atât la nivelul elitelor, a guvernului, cât și al societății civile, al fiecărui cetățean în parte.

Pornind de la aceste necesități, la Președinția României a fost elaborat un proiect de lege, preluat de parlamentari, care l-au adoptat în ziua de 7 decembrie 2004. La 14 decembrie 2004 a apărut *Legea privind înființarea Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989*, în care se preciza că acesta „are ca obiect de activitate analiza științifică a premiselor, desfășurării și efectelor – în plan politic, economic și social – ale Revoluției Române din decembrie 1989, în scopul realizării unei imagini documentare, obiective și cuprinzătoare asupra acestui eveniment cardinal din istoria contemporană a țării noastre” (art.2). În acest scop, Institutul achiziționează și arhivează documente, constituie o bibliotecă proprie, desfășoară o activitate științifică profesionistă. O componentă importantă a activității acestuia este comunicarea rezultatelor obținute, atât prin lucrări și studii, cât și prin organizarea unor manifestări științifice, la nivel local, național și internațional.

Au fost stabilite prin lege structura organizatorică și modul de funcționare al IRRD. Organul deliberativ de conducere al Institutului este *Colegiul Național*, format din 25 de personalități reprezentative și recunoscute ale Revoluției Române din Decembrie 1989, cu mandat permanent, desemnate de Președintele țării.

Prin decret semnat de Ion Iliescu, președintele României, au fost numiți în calitate de membri ai Colegiului Institutului Revoluției Române din decembrie 1989 următorii :

Nr. crt	Numele și Prenumele	Localitatea
1	Balint Petrică	Lugoj
2	Chiriacescu Sergiu	Braşov
3.	Cuteanu Vasile Emilian	Bucureşti
4.	Dan Iosif	Bucureşti
5.	Dumitrescu Emil	Bucureşti
6	Fortuna Lorin	Timișoara
7.	Ionescu Cazimir	Bucureşti
8	Iordache Claudiu	Timișoara
9	Ispas Mihail	Bucureşti
10	Iorga Eugenia	Bucureşti
11	Maziliu Dumitru	Bucureşti
12	Mironov Alexandru	Bucureşti
13	Nicolaescu Sergiu	Bucureşti
14	Pastor Gheorghe	Cluj-Napoca
15	Roman Petre	Bucureşti
16	Raicu Romeo	Bucureşti
17	Sanda Adrian	Timișoara
18	Savu Ion	Timișoara
19	Theodorescu Răzvan	Bucureşti
20	Toader Dan	Sibiu
21	Țigău Doru	Iași
22	Vișan Dorel	Cluj Napoca
23	Voicilă Valentin	Arad
24	Voiculescu Gelu Voican	Bucureşti
25	Vlădesan Emil	Timișoara

Notă:

Președintele I.R.R.D. și membri Colegiului Național nu sunt remunerați.

IRRD este condus de un *președinte* ales de Colegiul Național dintre personalitățile care au avut un rol de primă mărime în desfășurarea Revoluției Române din Decembrie 1989” (art. 5, par. 1). În ședința sa inaugurală, din 15 decembrie 2004, Colegiul Național l-a ales pe Ion Iliescu în funcția de președinte.

Potrivit legii, un *Consiliu Științific*, format din 21 membri, asigură conținutul științific al activităților IRRD. În ziua de 15 decembrie, Colegiul Național a validat componența Consiliului Științific, în următoarea structură:

Nr. Crt.	Numele și Prenumele	Instituția
1	Dan Berindei	Academia Română
2	Ion Agrigoroaiei	Universitatea „Al.I.Cuza” - Iași
3	Ion Alexandrescu	Universitatea „Dimitrie Cantemir” - București
4	Ioan Chiper	Institutul de Istorie „Nicolae Iorga” - București
5	Marian Cojoc	Universitatea „Ovidius” -Constanța
6	Eugen Denize	Institutul de Istorie „Nicolae Iorga” - București
7	Mihai Drăgănescu	Academia Română
8	Alexandru Duțu	Universitatea „Spiru Haret” - București
9	Mihai Iacobescu	Universitatea „Ștefan cel Mare”- Suceava
10	Miodrag Milin	Universitatea de Vest-Timișoara
11	Bogdan Murgescu	Universitatea București
12	Gheorghe Onișoru	Universitatea „Spiru Haret” - București
13	Traian Orban	Asociația „ Memorialul Revoluției 16-22 Decembrie 1989”- Timișoara
14	Alexandru Oșca	Serviciul Arhive și Documentare Militară - București
15	Vladimir Pasti	Școala Națională pentru Studii Politice și Administrative - București
16	Vasile Pușcaș	Universitatea „Babeș-Bolyai” – Cluj-Napoca
17	Mihai Retegan	Universitatea București
18	Constantin Sava	Senatul României

19	Ioan Scurtu	Institutul de Istorie „Nicolae Iorga” - București
20	Ioan Talpeș	Școala Națională pentru Studii Politice și Administrative - București

Notă:

În intervalul 2004-2010 Consiliul Științific și-a schimbat componența de mai multe ori.

Consiliul Științific a fost alcătuit din personalități de marcă ale științei istorice, în frunte cu Dan Berindei, președintele Secției de Științe Istorice și Arheologie a Academiei Române, care a devenit președintele Consiliului Științific al IRRD.

În aceeași ședință din 15 decembrie 2004 au fost alese organele executive, respectiv directorul general, în persoana lui Claudiu Iordache și directorul general adjunct, profesorul univ. dr. Ioan Scurtu. Atribuțiile acestora au fost stabilite în articolul 5 al legii menționate.

De asemenea, prin lege s-a stabilit că Institutul va avea un număr maxim de 25 de persoane salarizate (exclusiv directorul general și directorul general adjunct). Structura organizatorică, atribuțiile personalului și regulamentul de funcționare ale Institutului s-au aprobat de Colegiul Național.

Potrivit legii, finanțarea IRRD este asigurată de la stat prin bugetul Senatului României și din venituri proprii. Spațiul și mijloacele necesare organizării și funcționării Institutului sunt asigurate de Administrația Protocolului de Stat. După șapte luni de la înființare, Sediul Institutului a fost amenajat în clădirea din *Str. C.A. Rosetti nr. 33*.

După aprobarea legii și numirea organelor de conducere a urmat o perioadă complexă pentru

obținerea resurselor bugetare, angajarea personalului, stabilirea fișei postului pentru fiecare persoană în parte, adoptarea regulamentului de funcționare, elaborarea programului de cercetare științifică și modalităților concrete de valorificare a studiilor și lucrărilor elaborate.

Colegiul Național

Ședința inaugurală a Colegiului Național s-a desfășurat în ziua de 15 decembrie 2004, la Senatul României. Cu acest prilej, domnul Ion Iliescu a fost ales președintele IRRD. Domnul Claudiu Iordache a fost numit director general, iar domnul prof. univ. dr. Ioan Scurtu a fost desemnat director general adjunct.

În urma consultărilor cu Academia Română și cu Ministerul Educației și Cercetării a fost stabilită componența Consiliului Științific al IRRD.

În aceeași zi, membrii Colegiului Național au participat la punerea pietrei de temelie a Ansamblului monumental “Glorie Eternă Eroilor și Revoluției Române din Decembrie 1989” din Piața Revoluției, din Capitală (în fața fostului sediu al CC al PCR), apoi au luat parte la simpozionul “15 ani de la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” – prima manifestare organizată de IRRD – desfășurat la Parlamentul României.

După numai o lună, la 14 ianuarie 2005, a avut loc a doua ședință a Colegiului Național care a adoptat:

- Organigrama instituției și atribuțiile personalului;
- Regulamentul de organizare și funcționare;
- Proiectul de buget pe anul 2005;
- Programul multianual de cercetare științifică;
- Programul editorial și de organizare a evenimentelor.

În continuare, în cei cinci ani parcurși de la constituire, Colegiul Național s-a întrunit de patru ori pe an, pentru a aproba:

- Rapoartele trimestriale și anuale de activitate ale IRRD;
- Bilanțul de venituri și cheltuieli și execuția financiară;
- Programele de cercetare științifică și programele editoriale;

- Programul general și programul de comunicări științifice pentru simpozioanele naționale și internaționale;

- Rapoartele privind realizarea veniturilor proprii provenite din editarea și vânzarea de cărți și publicații;

În același timp, Colegiul Național al IRRD a aprobat propuneri de proiecte legislative și de alte acte normative, astfel:

- Propunere legislativă privind protejarea clădirilor, monumentelor și siturilor în legătură cu Revoluția Română;

- Propunere legislativă privind obligațiile Oficiului Național pentru Cultul Eroilor de a-și extinde sfera de răspundere de la eroii căzuți în războaie la eroii Revoluției Române;

- Propunere legislativă privind instituirea Zilei Revoluției Române;

- Proiect de Ordonanță de Urgență privind organizarea Comitetului Național de aniversare a 15, respectiv 20 de ani de la Revoluția din Decembrie 1989.

În mai 2006, Colegiul Național a înaintat o Întâmpinare privind intenția Primăriei Capitalei de a construi în Piața Revoluției clădiri cu destinație comercială.

A fost aprobat, de asemenea, proiectul general pentru organizarea Muzeului Revoluției Române.

În cei 5 ani de activitate, membrii Colegiului Național au participat la peste 40 de manifestări și evenimente organizate de IRRD (dezbateri, simpozioane, colocvii, lansări de carte, vernisare expoziții etc).

Deși potrivit Legii, Colegiul nu s-a implicat în conducerea operativă a Institutului, la solicitarea directorului general membrii Colegiului sau Președintele au acordat sprijinul necesar pentru desfășurarea cu succes a unor manifestări științifice și evocative în țară și în străinătate.

Organizarea I.R.R.D. potrivit statului de personal

Director general (asimilat secretar de stat)
Director general adjunct (asimilat subsecretar de stat)
Consilier (S)
Consilier (S)
Şef cabinet (M)

DIRECȚIA CERCETARE

Cercetător științific gradul I
Cercetător științific gradul I
Cercetător științific gradul I
Cercetător științific gradul II
Cercetător științific gradul II
Cercetător științific gradul II
Cercetător științific gradul II
Cercetător științific gradul III
Cercetător științific gradul III
Expert (S)
Expert (S)
Expert (S)

DIRECȚIA ORGANIZARE EVENIMENTE ȘI ACTIVITĂȚI EDITORIALE

Consilier (S)
Expert (S)
Expert (S)
Expert (S)
Referent (M)

DIRECȚIA FINANCIAR-CONTABILITATE ȘI ADMINISTRATIV

Consilier (S)
Expert (S)
Referent (M)
Şofer
Şofer
TOTAL POSTURI : 27

Statul de personal al Institutului a fost modificat în timp, prin includerea unor alți specialiști în locul celor plecați.

Execuție bugetară IRRD

Conform Legii nr.556/2004, cheltuielile curente și de capital ale Institutului se finanțează din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Senatului.

Activitatea propriu-zisă a început la 1 iulie 2005, când s-au primit efectiv fondurile printr-un act rectificativ, întrucât bugetul fusese elaborat deja la 31 decembrie pentru anul 2005. Valoarea acestuia a fost de 1759 mii lei, din care s-au cheltuit 855 mii lei.

Prin legea de organizare și funcționare a I.R.R.D. s-a asigurat, de către RAAPPS, o clădire practic nefuncțională, reparațiile fiind realizate de SAIFI și plătite din fondurile Institutului în baza Contractului de locațiune nr. 766/28.12.2004, care prevede că locatarul va suporta din bugetul propriu toate cheltuielile lucrărilor de întreținere, reparații curente și capitale la construcție și instalațiile aferente spațiilor ocupate în exclusivitate (HG 313/1992).

Costul reparațiilor clădirii au fost în valoare de 151 mii lei, pe lângă aceasta s-a reabilitat și sistemul de încălzire prin achiziționarea unei centrale termice, în valoare de 89,5 mii lei. De asemenea, s-a executat cablarea pentru linii telefonice, internet, server IT (5,8 mii lei), s-au achiziționat două autoturisme DACIA LOGAN (63 mii lei), echipamente de imprimare pentru tipărirea publicațiilor proprii (113,4 mii lei), mochete, jaluzele (36 mii lei) și mobilier (68 mii lei).

Totalul cheltuielilor pentru fondurile fixe în anul 2005 a fost de 352 mii lei.

Pentru anul 2006 au fost repartizați prin bugetul Senatului pentru Institut, 1640 mii lei, din care s-au cheltuit 1114 mii lei.

S-au achiziționat, în special, echipamente IT, softuri și licențe, alte aparate necesare imprimăriei, aparate de aer condiționat, antenă DIGITV (113 mii lei). Pentru reparații curente la clădire s-au mai cheltuit 70,2 mii lei.

În anul 2007, fondurile de care a dispus Institutul din Legea Bugetului de Stat, prin bugetul Senatului, au fost de 1205 mii lei, din

care venituri proprii de 31 mii lei obținute din sponsorizări și vânzare publicații, care au fost folosiți exclusiv pentru susținerea simpozionului internațional de la Târgoviște.

Fondurile au fost folosite pentru tipărirea cărților rezultate din munca de cercetare, contracte prestări servicii încheiate cu specialiști pe teme de cercetare, furnituri de birou și imprimarie, organizare evenimente, contracte de întreținere și funcționare a locației.

În anul 2008, fondurile primite au fost în sumă de 1600 mii lei, din care au fost cheltuiți 1468 mii lei (95%), din sponsorizări s-au realizat 5 mii lei, folosiți pentru simpozionul internațional de la Pitești.

Fondurile au fost folosite pentru contracte prestări servicii cu edituri (editare și tipărire lucrări ale activității de cercetare), organizare evenimente, colaborări de cercetare și IT, furnituri de birou și pentru imprimarie, contracte de întreținere și funcționare a locației.

În 2008 au fost restricții pentru achiziții de mijloace fixe și obiecte de inventar.

Pentru anul 2009 fondurile primite prin Bugetul Senatului de către Institut au fost de 1583 mii lei, din care s-au cheltuit 1524 mii lei cu funcționarea Institutului și cu organizarea diverselor acțiuni legate de împlinirea a 20 de ani de la Revoluția din Decembrie 1989. Nu s-au realizat achiziții de mijloace fixe și obiecte de inventar.

Programele, acțiunile organizate de Institut în perioada 2005-2009 și finanțate din fondurile mai sus amintite sunt detaliate în capitolele în care este descrisă activitatea Institutului.

Activitatea de cercetare științifică

Activitatea de cercetare științifică s-a desfășurat în baza Legii Cercetării științifice, Legii nr. 556/2004 de înființare a IRRD, a programelor anuale de cercetare științifică elaborate și discutate în Consiliul științific și aprobate de Colegiul Național, a precizărilor și dispozițiilor directorului general al IRRD. Conducerea nemijlocită a activității cercetătorilor a fost asigurată de directorul general adjunct, ajutat de consilierul științific și secretarul Consiliului științific.

În organizarea cercetării s-a pornit de la premiza că rezultatele acesteia trebuie să se concretizeze în studii și lucrări temeinic documentate, pe baza consultării unei bibliografii extrem de diverse și diversificate. În limita posibilităților permise de legile în vigoare, s-a inițiat consultarea documentelor de arhivă, rapoartelor unor instituții implicate în Revoluție, stenogramelor Comisiilor parlamentare de cercetare a evenimentelor din Decembrie 1989, presei centrale și locale, fondurilor păstrate la sediul asociațiilor de revoluționari, la Secretariatul pentru problemele revoluționarilor, la Memorialul Revoluției de la Timișoara, expozițiilor permanente sau temporare din muzee. Interpretarea informațiilor din lucrările de memorialistică și analiza lor critică a reprezentat o direcție de bază a activității cercetătorilor.

Obiectivul fundamental al cercetării a fost ca în timp scurt (cel mult patru ani) să fie elaborate și publicate lucrări și studii de referință, care să fie puse la dispoziția unui număr cât mai însemnat de cercetători, cadre didactice, elevi și studenți pentru a-i ajuta să înțeleagă corect esența schimbărilor radicale din societatea românească intervenite începând cu decembrie 1989. Necesitatea acestui obiectiv s-a impus mai ales din cauza existenței în librării și biblioteci a numeroase publicații în care autori diverși puneau sub semnul întrebării fapte și întâmplări evidente în timpul Revoluției, dar prezentate ulterior voit confuz și tendențios, sub forma unor păreri personale, nefundamentate, fără utilizarea metodelor științifice de cercetare și documentare.

Cercetarea științifică – alături de alte activități educative ale IRRD - și-a propus să aducă în atenția publicului interesat fapte, gesturi, oameni și evenimente inedite din timpul Revoluției și să schimbe percepția asupra unor acțiuni ale revoluționarilor eroi sau martiri, prezentate adeseori ca neînsemnate, dirijate de agenți străini, lipsite de determinare și curaj.

Prin studii și analize de texte, cercetarea a avut ca obiectiv să facă înțeleasă în primul rând acțiunea revoluționarilor, cauzele și motivația faptelor lor riscante și eroice, sprijinul larg - chiar dacă nu de la început deschis – primit din parte majorității cetățenilor pentru îndeplinirea misiunii asumate de ei. Cercetătorilor li s-a cerut să identifice natura și profunzimea schimbărilor pe care revoluționarii le preconizau, formele de organizare și rezistență a acestora față de agresiunea autorităților, conținutul documentelor emise de structuri și formațiuni politice sau grupări ale manifestanților.

Procedând la o analiză obiectivă a naturii, scopului, procedeele de acțiune ale structurilor de forță ale vechiului regim , un alt obiectiv al cercetării a fost să determine cât mai aproape de realitate forțele implicate în reprimarea manifestațiilor: apartenența lor, nivelul de înzestrare, abuzurile, conducerea și atitudinea trupei și a comandanților militari, acțiunea și comportamentul activiștilor de partid și a altor responsabili ai regimului. Cercetătorii și-au asumat obligația de a evalua dimensiunea represiunii, victimele acesteia, evenimentele care au avut ca urmare morți, răniți, arestați, molestați, pierderi de bunuri materiale etc. Chiar dacă cercetarea nu și-a propus să stabilească vina pentru săvârșirea de abuzuri și crime, atunci când faptele au fost evidente și clare ele au fost descrise ca atare în lucrări și studii.

Un obiectiv necesar pentru activitatea științifică a fost să elaboreze o analiză de detaliu asupra istoriografiei Revoluției române din decembrie 1989. El s-a impus mai ales pentru că în primii ani postrevoluționari s-a scris foarte mult și s-au prezentat o serie de mărturii trăite de autorii lor, s-au publicat lucrări de interpretare și analiză chiar dacă nu toate s-au bazat pe documentări ample. Cercetătorii IRRD au procedat la o evaluare exhaustivă a lucrărilor de care au dispus, fără să negligeze pe cele care prezentau puncte de vedere insuficient fundamentate.

De asemenea, obiectivele cercetării științifice a IRRD s-au concentrat pe identificarea acelor tendințe și influențe externe din proximitatea spațiului românesc sau mai îndepărtate care au avut un impact asupra declanșării, desfășurării sau evoluțiilor ulterioare evenimentelor de la Timișoara, București sau din alte orașe. În context, s-a căutat să se stabilească în ce măsură reformele promovate de Gorbaciov sau realitățile din democrațiile occidentale au fost cunoscute și împărtășite de liderii revoluționarilor români, de populația din România în ansamblu sau dacă, ulterior, aceste concepte au avut, într-adevăr, relevanță pentru evoluția societății românești .

Așa cum se poate observa, obiectivele cercetării științifice au fost extrem de complexe, iar timpul scurt până la care primele produse trebuiau să apară a impus un management atent și profesionist și o echipă de cercetători pregătiți, formați, cu exercițiul recunoscut și experiență în elaborarea de lucrări de analiză și interpretare de calitate. Selectarea și repartizarea pe posturi prin concurs a unor istorici recunoscuți pentru

valoarea și preocupărilor lor în domeniul istoriei contemporane , a fost o acțiune dificilă, mai ales în condițiile unei salarizări sub cea stabilită pentru posturi similare în alte institute de cercetare. Pentru a urgenta documentarea și elaborarea lucrărilor, conducerea a apelat la cercetători consacrați. Dat fiind specificul și ineditul subiectelor, ei și-au asumat responsabilități de cercetare fără condiționări și au început activitatea încă din primele zile.

Pentru a acoperi un număr cât mai însemnat de teme s-a apelat la practica, existentă în alte institute de cercetare, de a angaja pe unele posturi cu normă completă doi cercetători, fiecare cu câte o jumătate de normă. În măsura posibilităților financiare , pentru a acoperi nevoile de cercetare în arhive și biblioteci, au fost solicitați să facă parte din echipele unor proiecte alți cercetători care și-au asumat obligații prin contracte de prestări de servicii sau chiar neremunerați în nici un fel.

Programul de cercetare din primul an efectiv de lucru - 2006 - a cuprins, pe lângă măsurile de ordin organizatoric strict necesare, primele proiectii în care se regăsesc intențiile conducerii Institutului referitoare la temele de abordat și modalitățile de evaluare, validare și valorificare a lor. În acest context, discuțiile privind metodologia cercetării și specificul demersurilor de acest gen în cadrul instituției au fost în atenția Consiliului științific din primele luni. A rămas stabilit ca discuțiile în cadrul Consiliului științific să se desfășoare în reuniuni lunare (cu excepția lunilor de vară). Cu această ocazie Consiliul se pronunța prin vot majoritar în legătură cu rezultatul unei cercetări în urma prezentării lucrării de către autor sau coordonator, a referatelor coreferenților și a discuțiilor membrilor Consiliului.

În anul 2006, pe lângă validarea studiilor din Plan, în Consiliu s-au inițiat și discuții libere și informale despre metodologia pregătirii pentru editare a documentelor Revoluției (martie 2006), adoptarea unui Ghid pentru valorificarea potențialului istoriei orale în cercetarea evenimentelor (aprilie 2006), modalități de constituire a arhivei istorice a Institutului (octombrie 2006) și a bibliotecii (noiembrie 2006).

Tot în acest an au fost validate primele studii întocmite de cercetători, multe dintre acestea urmând să fie integrate în lucrări de referință definitive în anii următori sau publicate în revista „Clio 1989“ ori „Caietele Revoluției“. Dintre studiile mai importante avizate în primul an de cercetare amintim: *Conceptul de revoluție în istoriografia română și străină* (Marian Cojoc), *Revoluția română*